

פרשת תזריע (שבת החודש)
 כניסת שבת: 17:83
 צאת השבת: 19:34
 רבנו תם: 20:17
 אופק תל אביב
 א' ניסן התשפ"ב

בית תורה וחסד "עטרת מרדכי אליהו"

על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשון לצ"ה המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א
 לעילוי נשמת הצדיקים הקדושים: רבי יעקב, רבי ישראל, רבי מאיר ורבי אלעזר למשפחת אביחצירא זיע"א

שמחת הגאולה בניסן

"וביום השמיני" וגוי פירוש שאחר עבור ז' שנים, (הרי ש)בהתחלת יום (השנה) השמיני - **'ימול בשר ערלתו'**, כי אז יעביר ה' בחינת הערלה מהעולם, דכתיב: 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ' - הוא בחינת הערלה שהיא הקליפה". **ובזה נזכה לגאולה השלמה והאמיתית.**

שבת זו נקראת "שבת החודש", ובקריאה זו אנו מקדשים את חודש ניסן, ובעצם מתחילים שנה חדשה. כפי שאומרת התורה: **"הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם רֵאשׁוֹן חֳדָשִׁים וְרֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה"** (שמות י"ב).

וכבר ראינו בשבת שעברה (י"פרשת שמיני) **"ש"היום השמיני הוא - א' בניסן"** (שהוא יום של השראת השכינה בעם ישראל (ראה רשימי ויקרא ט"ז)).

ומימלא מצאנו בס"ד רמז גדול בדברי **"אור החיים"** הקדוש זיע"א **שהיום השמיני** שבו הקב"ה ישרה את שכנתו עלינו, ויעביר את רוח הטומאה מן הארץ - **הוא יום א' בניסן, שהוא נקרא בתורה "יום השמיני"**, ובו מתחילה שנה חדשה לטובה ולברכה.

ואכן אומר מרן החיד"א הקדוש זיע"א: **"החודש הַזֶּה לְכֶם"** (שמות י"ב) שווה בגימטריא מדוייקת: "משיח בן דוד" (=424). שזהו חודש של גאולה בחסד וברחמים. כפי שקבעו חז"ל: **"בניסן נגאלו, בניסן עתידין ליגאל"**! (מסכת ראש השנה דף י"א).

"וַיְיָדֶבֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרַע וַיֵּלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַת דְּוֹתָהּ תִטָּמָא, וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשָׂר עֶרְלָתָהּ" (ויקרא פרק יב)

מפרש "אור החיים" הקדוש זיע"א שהאשה המדוברת כאן היא כנסת (כלל) ישראל, שמצינו בדברי הנביאים שנקראת אשה ביחס לקב"ה.

והקב"ה אמר למשה רבנו שאם ה'אשה תזריע' - כלומר אם כלל ישראל יעמלו בתורה ויקימו מצוותיה, על דרך אומרו (הושע י') זרעו לכם לצדקה, מימלא - **"וילדה זכר"** - יזכו מיד לגאולה נצחית בניסים ונפלאות.

מוסיף "אור חיינו" ואומר שבגאולה הראשונה ביציאת מצרים היו ישראל ערומים מתורה וממצוות כדברי המכילתא (פ"א - פרשה ח'): **"הגיע שבועתו שנשבע הקב"ה לאברהם שיגאל את בניו ולא היה בידם מצות שיתעסקו בהם כדי שיגאלו, שנאמר 'שדיים נכונו ושערך צמח ואת ערום ועריה' וגוי" (שם ט"ז, י')** ערום מכל מצות. נתן להם הקב"ה שתי מצות דם פסח ודם מילה שיתעסקו בהם כדי שיגאלו, שנאמר ויאעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיק' וגוי' (שם ט"ז, ח').

אך עקב כך שלא היתה להם זכות של תורה וכלל המצוות, היתה זו גאולה חלשה בבחינת 'נקבה', ולכן היה אחריה חורבן וגלויות נוספות.

אך הגאולה העתידה בב"א, שהיא גאולה עולמית שאין אחריה גלות, צריכה להיות בבחינת **"וילדה זכר"**, בה מוכרח להיות לעם ישראל זכות של לימוד וקיום התורה.

וגם אם לא יעסקו כל ישראל בשלמות בתורה, כדי שיזכו לבחינת 'אחישנה' [שהיא גאולה של ניסים ונפלאות], **מכל מקום יסורי הגלות יחד עם עמל התורה שהצטברו במשך הדורות, יסיפיקו כדי שגאולה זו תהיה לכל הפחות בבחינת 'בעיתה' - כ'עני ורוכב על חמור'** (זכריה ט"ו). [שהיא גאולה בדרך הטבע].

ומוסיף **"אור חיינו"** שאם לא יהיו לישראל מספיק זכויות של תורה ומצוות - **"וטמאה שבעת ימים"** - כלומר הקב"ה יתן שבע שנים של חבלי משיח. כאומרם ז"ל (סנהדרין צ"ז) **"שבוע שבו דוד בא וכו"**, שאלו שבע שנים של יסורים (שם תוצאה של חטא - טומאה), שמטרתם לטהר ולזקק את כנסת ישראל כדי שתהיה ראויה לגאולה (למרות חסרון התורה).

נסיים בדברי קודשו של מו"ר ועט"ר הראשון לצ"ה הגאון הקדוש הרב מרדכי אליהו זיע"א שהיה מפרש על הפסוק: **"אָנִי ה' בְּעֵתָהּ אֶחֱשֶׁנָּה"** (ישעיהו פרק ס'), שגם אם אנו ראויים לגאולה רק בבחינת 'בעיתה', הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו יקיים לנו תיכף ומיד - 'אחישנה' - יחיש לנו את ה'בעיתה"! יראו וישמחו לבנו במהרה בימינו אמן.

ויה"ר שבקרוב יתקיים בנו: **"כִּי יִקְרָא יְהוָה קוֹל לְאֹזֵר עוֹלָם וְשָׁלְמוֹ יִמְיֵי אֲבֹתָךְ"** (ישעיהו ס').

המאמר הינו תמצית השיעור השבועי המועבר בשפה קלה, בהירה ונעימה. להצטרפות לשיעור השבועי/יומי בוואטאפ רשמו שם ו"לימוד" לוואטאפ 054-4477562

שבת שלום ומבורך מבית מדרשנו "עטרת מרדכי"

הרב זכריה מדאר 31 א' רחובות

100% צדקה
"קמחא דפסחא"
 לעמלי תורה ומשפחות נזקקות

לשותפות בחסד:
 עטרת-מרדכי.קום
 ביט : 054-4477562
 לעמותה אישור מס לסעיף 46

עֲטָרַת תְּפִאֲרַת לְנָשִׁים

אורייתא
הפרשה מוויית נשית

אָנִי ה' אֱלֹקֵיהֶם" (שמות כט).

לפי זה ברור שאם יש תקלה בהשראת השכינה במשכן – יש תקלה בעם כולו. הכול מחובר.

לכן מיד אחרי שמתים שני בני אהרון בעת חנוכת המשכן יש צורך דחוף לתקן את הבתים של עם ישראל, לא אומרים שזו בעיה פרטית שלהם.

אלא: "אחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'". לא בתור צדקה והשתתפות בצער, אלא על שייכותם לתקלה שהייתה במשכן והגיעה גם לבתים שלהם! ולכן תוכן פרשיות אלו הוא הקדושה של האדם, במאכלו, בדיבורו ובמעשיו.

רק אחרי תיקון הקדושה בעם ישראל, ניתן להמשיך וללמוד על סדר הכניסה אל הקודש פנימה- אל "קודש הקודשים".

(מעובד מתוך אביהם של ישראל התורה)

ישנו סדר מובנה בפרשיות העוסקות בבניין המשכן וכליו, עבודת הקורבנות, עד לחנוכת המשכן, בפרשת שמיני. שם אנו קוראים על מה שקרה בחנוכת המשכן ועל כך שמתו שני בני אהרון. היה ראוי שמיד אחר כך תבוא פרשת "אחרי מות" שלומדת מסקנות ממיתת בני אהרון כיצד צריך להיכנס אל הקודש.

למה התורה הכניסה באמצע שתי פרשיות: "תזריע" ו"מצורע", שעוסקות בקדושה וטהרה? למה חצי מפרשת "שמיני" עוסקת במאכלות אסורות? איך זה קשור למשכן?

התשובה מצויה בכלל הגדול של בית המקדש. הוא לא נועד להשכין שכינה רק בבית המקדש. הוא נועד להשכין שכינה בבית של כל אחד ואחד מאתנו. כך אומרת התורה בסדר בניית המשכן והקרבנות: "וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיְתִי לָהֶם לְאֱלֹקִים: ... לְשִׁכְנִי בְּתוֹכָם"

תאמר לבית יעקב
שירת שחופני לטרן הרב בנושאי הכית דיהודי

שאלות בהלכה

שאלה: בפרשתנו מובא עניינו של המצורע- זה המוציא שם רע. האם יש חובת חינוך גם הקטנים בשמירת הלשון?

תשובה: כתב בעל החפץ חיים על שמירת הלשון: "ופשוט דאם שמע לבנו ובתו הקטנים שהם מדברים לשון הרע מצווה לגעור בהם ולהפרישם מזה, וכן ממחלוקת ושקר וקללות.

ובעוונותינו הרבים כמה נכשלין בזה, שהם מניחים לבניהם לדבר לשון הרע ורכילות ולקלל. ונעשה מורגל בזה כל כך עד שאפילו כשנתגדל ושומע שיש בזה איסור גדול, קשה לו לפרוש מהרגלו שהורגל בזה שנים רבות, והיה הדבר אצלו בחזקת היתר".

וידוע שכרו בעולם הזה ובעולם הבא של השומר פיו ולשונו.

מכאן ילמדו כל איש ואישה להזהר בדבר הזה ביותר, וכמו שאמר החפץ חיים שצריך להרגיל גם את בניו שלא לדבר שלא לדבר לשון הרע ורכילות קללות וכדומה. ("דברי מדכי")

פיה פתוחה
נשים ונפלאות

נשים מספרות ניסים

זמני ללדת כבר הגיע, אבל שום דבר לא התקדם. חמותי, שידעה מכל הצער שלי, הציעה לי להדליק נר לכבוד הרב אליהו זצ"ל. היא ראתה אותו כמו מלאך. כל כך הרבה פעמים הוא עזר לה בעצות שלו ובהדרכות שלו. היא אמרה לי לקרוא את הסיפורים עליו, להתקשר עם הצדיק ולראות ישועות.

שמעתי בקולה והדלקתי נר לכבודו של הרב הצדיק וביקשתי שיעמוד לצדי בשעה קשה זו ויעשה לי נסים. לקחתי את הספר השלישי של "אביהם של ישראל", ולא הצלחתי להניח אותו מידי עד שהגעתי לעמוד מאה-וחמישים, בחצי הלילה.

כנראה שנרדמתי תוך כדי קריאה, והנה חלום. ובחלומי אני רואה את הרב עומד לידי מלא אור וברכה והוא אומר לי: אל תפחד, אני עומד לצדך. את יכולה ללכת ללדת בלב שלם. הדברים שלו היו כל כך מתוקים, שעד עכשיו אני מרגישה את הנועם של דבריו באוזני.

קמתי כעבור כמה שעות עם צירים מתקדמים. לקחתי אתי את הספר על הרב והלכתי לבית-החולים. שם אמרו לי הרופאים שהתינוק במצוקה, חבל הטבור קשור סביבו וחייבים לעשות זירוז. החזקתי בספר בכל כוחי ואמרתי לרב: בבקשה, תעמוד לצדי. עזור לי ללדת את התינוק בריא ושלם.

מיד אחר כך התחילה הלידה, והתינוק נולד בלידה טבעית בריא ושלם לגמרי. הרגשתי את הרב עומד לצדי. ואני בוודאי יודעת שהוא עומד לצדם של כל כך הרבה אנשים ונשים בעם ישראל. הרי הוא אהב אותם כל כך, כמו היו הבנים והבנות שלו.

"עטרת מרדכי אליהו"

בית תורה וחסד

רהובות

בית מדרש יום חצות לילה, לימוד משניות והזוהר הקדוש לעילוי נשמת הנפטר, ובית תפוחי לטקסים על שם ולעילוי נשמת מר"ר מרן הראשון לצ"ח המקובל האלקי הרה"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל זיע"א

בין הפותרים נכונה יוגרל אחד מספרי הקומיקס על סרן הרב זצ"ל

עטרת מרדכי לילדים

פרשת: תזריע

מעשה הרב

סלחתי כדברך

זמן מה לאחר שהרב מרדכי אליהו זצ"ל התמנה לתפקיד הראשון לציון, הוא היה אמור להגיע למקום כלשהו כדי לשאת דרשה. הרב הגיע למקום בזמן שנקבע, אך לא מצא שם אף אחד וחזר לביתו כלעמית שפא. לגמים התברר כי חכם אחד שהתנגד לרב גרם לבטול הדרשה.

פעבר זמן קצר, בתו של אותו חכם שבטל את הדרשה חלתה עד שהגיעה כמעט עד שערי מות. הלך אותו חכם לרב כדורי זצ"ל לתנות את צערו, והרב שאלו: אולי פגעתי במישהו? השיב לו החכם: כן, פגעתי ברב אליהו. אמר לו: לך ויתבקש ממנו מחילה. השיב לו החכם: וכי הוא יסלח לי? הרי דברתי כנגדו מלים חריפות ומבזות ופגעתי בו ובכבודו. ענה לו הרב כדורי ללא הסוס: אף על פי כן, הוא יסלח לך. הוא חסיד וענו. לך אלי.

הלך אותו חכם בבשת פנים אל הרב אליהו, ובקש ממנו סליחה. והרב השיב לו בפשטות: "סלחתי כדברך". מיד לאחר הדברים הללו בתו של החכם הבריאה, ממש כמו שאמר לו הרב כדורי זצ"ל.

התפעל אותו חכם ואמר: אני לא יכול לתפס את זה. הרב אמר שתי מלים, "סלחתי כדברך", ונגמר הספור! כך סלח ומחל לי ולא נשאר לו עלי בלב? זו עדינות ואצילות נפש שאין כמותה בעולם! ("אביהם של ישראל")

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

בפרשת השבוע שלנו נאמר:

"נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הלהו" (וי"ג, ט')

ובמסקת נגעים נאמר: "כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו",

זאת אומרת, שֶׁאדם רואה בקלות פגמים שיש אצל הזולת, אבל את פגמיו שלו עצמו, מתקשה לראות...

מספר במדרש תנחומא: מעשה בכהן אחד שהיה רואה נגעים. ונהנה עני, ובקש לצאת לחו"ל. קרא לאשתו, אמר לה: בשביל שבני אדם רגילים לבוא אצלי לראות את הנגעים קשה עלי לצאת מעליהם; אלא בואי ואני מלמדך שתהיי רואה את הנגעים. אם ראית שערך של אדם שיבש המען שלו – תהי יודעת שלקה, לפי שכל שער ושער ברא לו הקב"ה מען בפני שיהיה שותה ממנו, גבש המען – גבש השער. אמרה לו אשתו: כל שער ושער ברא לו הקב"ה מען בפני שיהיה שותה ממנו; אתה, שאתה בן אדם, כמה שערות יש בך? בניד מתפרנסין על ידך, לא כל שכן שזמן לך הקב"ה פרנסה, אם רק תאמין בה! ותבטח בו! לא הניחה אותו לצאת לחוזה לארץ (והוסיפו במדרש רבה: נשאר במקומו והצליח).

משל זה מלמד אותנו מוסר השכל. לפעמים אדם מענין להסביר לאחרים דברים מסוימים, ואין הוא שם לב שדברים אלו נוגעים גם אליו...

(מעבד מתוך דברי מרדכי)

גדולים צדיקים

רבי ששון מזרחי זצ"ל

נולד בחג הסוכות ה'תרע"ד בבגדד שבבגדד, לאביו ר' בנימין ציון ולאמו צ'חלה.

בשנת ה'תשי"ב עלה לארץ ישראל והתגורר בירושלים בדיירה קטנה, לבש בגדים פשוטים והקפיד לא להנות מהזולת, לא הסכים לקבל כסף צדקה ולפרנסתו עבד שעות אחדות בשעות הבקר בהגהת סת"ם (ספרי תורה, תפילין, מוזות) אך עם זאת נודע כבעל שמחת חיים וקבל בשמחה את הפונים אליו בבקשת עצה וברכה.

במשך 30 שנה למד יחד עם ר' יהודה צדקה את תורת הנסתר ועל מנת שלא יודע הדבר הניחו לפניו גמרות פתוחות וכאשר מישהו הגיע בסמוך אליהם מיד הניחו מעל ספרי הסבלה את הגמרות.

לאחר הפצרות רבות החל למסר שיעורים בישיבת המקובלים "אמת ושלום".

מספריו: באתי לגני: ד' חלקים על עץ חיים וכונות הרש"ש

בצואתו כתב כי כל מי שיגיע אל ציונו גם מקרובי משפחתו עליו לעשות תשובה, להפריש פרוטה לצדקה, לומר פרק תהלים וללמוד או להחליט לעשות משהו לזכות נשמתו.

בז' ניסן ה'תשנ"ח השיב את נשמתו ליוצרה. זכותו תגן עלינו.

חידות

שאלות מהפרשה

1. באלו 3 מקומות יכול להידות נגע הצרעת?
2. איך נקראת קרחת בחלק הקדמי של הראש?
3. איך נקרא בשר בריא?
4. איך נקרא מקום קרחת בחלק האחורי?
5. איך נקראת דלקת קשה של העור?
6. מלה אחרת להתרחבות הנגע?
7. כמה זמן טמאה יולדת בת?
8. איזה צבע של שער מעיד על צרעת?
9. היכן צריך המצרע לשבת?
10. מאילו דברים מביאה היולדת קרבנה?

אתר: www.ateretme.com

טל: 052-4477-561 / 153-54

א"מ: ateretme@gmail.com

העלון מוקדש לע"צ: שלום בן סאלם, ישראל כלפו בן ריחנה רחל, יעל בת אלגרה, צחק בן קלרה, ציון בן מיסה, שמחה סימי בת חנינה ויוסף, מרדכי בן מרקו, עבדלנביא בן סולטנה, מנחם בן נירה, לאה בת רבקה, סעדה בת ימנה ואברהם, יהודה לייב בן חיים ושרה רייזל, שושנה בת מרדכי, שלמה בן חנה, רוזין בת גרציה

שו"ת אקטואלי - "קמחא דפסחא"

מהו המקור לחיוב של קמחא דפסחא?

מקור החיוב ל"קמחא דפסחא" בגמרא ירושלמי (בבא

בבא פ"א ה"ד) והובא ברמ"א (סימן תכט סעי' א')

"ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח. וכל מי שדר בעיר י"ב חודש צריך ליתן לזה".

וכתב המשנ"ב (סי' ג'): "הוא מנהג קדום מזמן הגמרא...

ויכולין בני העיר לכפות זה לזה לענין זה".

ובסה"ק "פני מנחם" (סוכות תשנ"ג) מביא

מרבניו האריז"ל ש"קמחא דפסחא"

הוא תיקון לחטא עץ הדעת

שהיה מחיטה.

מי וכמה צריך לתת?

כתב המשנ"ב (שם סי' קו'): "ואפילו ת"ח הפטור ממס ושיעור

הנתינה צריך להעריך על כל אחד לפי ממונו".

וכ"פ מו"ר ועט"ר מרן הראשל"צ הגר"מ אליהו זצוק"ל

"מאמר מרדכי" (למועדים וימים פרק ב' סעי' כ"ב-כ"ג): "מנהג קדום

ועתיק יומין אשר נהגו בו ראשונים ליקח חיטין ולחלקן

לעניים כדי לסייע בידם בהוצאות החג המרובות. וכיום

נוהגים ליתן מעות לאגודות המתעסקות בחלוקת מוצרי

מזון לנזקקים. ודבר זה הוא חיוב של כל אדם, ואינו

חומרא או חסידות בלבד. והגבאים יתנו לכל עני לפי מצבו

ומספר נפשות ביתו".

וכתב ב"ילקוט יוסף" (קצו"ע הלכות פסח - סימן תכט סעי' ח'): "מצוה על

כל אחד ליתן דמי קמחא דפסחא, הנגבים על ידי גבאי

צדקה שבכל מקום ומקום, ולתרום כפי יכולתו עבור

חלוקה לעניים, לצרכי החג".

והוסיף (שם סימן תעב-תפ - דיני הסבה וארבע כוסות, סעי' ל'): "גבאי צדקה

שעוסקים במצות קמחא דפסחא לעניים, חייבים לדאוג גם

לארבע כוסות לצורך העניים לצורך פסח".

וכן כתב הפסקי תשובות (אור החיים סימן תכט): **כיום, בדורות**

האחרונים, מנהג מגבית קמחא דפסחא הוא אינו רק

לצורך חיטים או קמח למצות אלא נותנים לעניים כל צרכי

החג, והם צריכים להיות בהרחבה ובדרך מכובדת כמנהג

בעלי בית חשובים, ובין אם יתנו מעות או מצרכים לפסח

הכל יהיה בדרך כבוד ולתועלת המקבל, וגבאי הצדקה

ישפטו זאת במאזני צדק".

מהו השיעור המינימלי?

מינימום החיוב הינו עבור מצות (מהודרות)

ויין.

ובאופן הראוי לכתחילה גדר החיוב הינו

דאגה לעני כפי המצטרך לו לכל צרכי סעודת

חג הפסח, באופן הסביר להרגלו של העני.

והחיוב הינו כפי היכולת האישית של כל

אחד.

אין ספק שהטוב ביותר (לעומת סל מזון מוכן)

הוא נתינת תלוש לרכישת מזון, שבו יכול העני לקנות בו

את צרכי החג בטעם ובהכשרים שחפץ, ובכך משמחים את

ליבו ולב משפחתו באופן הראוי והמכובד ביותר (ללא כפייה

של מצרכים מסוג מסוים, שפעמים רבות אינם תואמים את רצון

וצורכי המשפחה).

וכבר כתבנו בדעתו של מו"ר מרן הראשל"צ הגר"מ אליהו

זצוק"ל זיע"א שאדם צריך לתת לעני כדי סעודתו, בדיוק

כפי שהוא מוציא עבור הסעודה של עצמו. כלומר מי שאוכל

סעודה בליל הסדר בשווי 100 ₪ צריך לתת לפחות עבור עני

אחד סעודה בשווי 100 ₪. ובפרט בליל הסדר, שבתחילתו

מתחייב באמירת "כל דכפין", לתת לכל עני שיבקש לאכול

מהסעודה שהכין עבור עצמו, ומימלא זה בדיוק גדר זה של

נתינה ברמת שווי הסעודה שלך לעצמך – "לרעך כמוך".

וכל המרבה הרי זה משובח שהרי: "שאיין שם שמחה גדולה

ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים,

שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה" (רמב"ם הלכות מגילה

פרק ב').

100% צדקה

"קמחא דפסחא"

לעמלי תורה ומשפחות נזקקות

לשותפות בחסד:

עטות-מרדכי.קום

בית: 054-4477562

לעמותה אישור מס לסעיף 46